

ԲԱԶՄԱՎԵՊ

ԺԵ ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 1

1859

ՑՈՒՆՈՒԱՐ 1

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆՔ

Խորհրդաճութիւն մը 'ի մուտու ՀՅ Յ Յ Յ Յ ամին :

Անկաւ թաւալեցաւ տարի մըն ալ քառսին մէջ, և այս նոր տարիս՝ որ գեռ երիտասարդ կերպարանոք կ'ողջունէ զմեզ՝ իրեն ալ կարգը պիտի գայ ուրիշ նորագունի մը տեղիք տալու, յանդարձ բնակարան մը երթալով։ Տխուր է այս մտածութիւնը։ որովհետեւ բնականապէս մարդ իր անձին վրայ կը յարմարցընէ սահելու անցնելու գաղափարն և կը տեսնէ որ ժամանակին նախանձորդ ելած՝ ինքն ալ անոր հաւասար կ'ընթանայ։ Դանձնական մարդու մը մտաց հորիզոնին վրայ այսպիսի թանձր ամպեր կը պատեն։ ընդ հակառակն երբոր մէկը իրբեւ ազգի մը անդամ մտածելու ըլլայ ինքինքը, անոր լաւութեանը փափաքող և անոր ընթացիցն ընթացակից, իւրաքանչիւր տարին իբրեւ յառաջադիմութեան նոր քայլ մը կը համարի իր ազգին համար։ որչափ որ ժամանակն անցնի, այնչափ

ալ կը զարգանայ կը պայծառանայ այն բարոյական մարմինը։ Դյապիսի քաղցր յուսով է որ մենք ալ կ'ուրախանանք, խորհեցով որ քան զփախատական տարին ՀՅ Յ Յ Յ թուականն անշուշտ աւելի արգաւանդ և աւելի պարարտ պիտի ըլլայ օգտակարութեամբ մեր ազգային բարոյական ու մտաւորական վիճակին համար։ անշուշտ աւելի սուր հասողութիւն մը պիտի պարզեց բանուկ մտքերու, աւելի անխոտոր ուղղութիւն մը տայ փափուկ սրտից, և նոր ու կարենոր ձշմարտութիւններ պիտի բանայ տարածէ ձշմարտասէր տաղանդներու առջեւ։

Պարզենք ըսածնիս։ Հայ ժողովուրդ գը այսօրուան օրս նոյնը չէ՝ ինչ որ երդարուկէս առաջ։ Ծովով նոյն ատենուան խեղչու տխեղծ հայրենիքը նկարագրելն, հիմա ակն յայտնի կը տեսնէնք որ որդեսէր ծնողք կ'ամրէնան ան-

կրթութեան բնածին մորթը իրենց զաւակներուն մարմնոյն և սրտին ու մոտաց վրայ թողուլ, ուղիղ և անսխալ հայերէն խօսակցութիւնը քիչ շատ տարածուած է ընտանեկան կենաց մէջ, գրասիրութեան ախորժը կը սկսի բազմաց զբաղեալ ժամանակին մէկ մասը գրաւել. կան նորաբռյս տաղանդներ որ ժողովրդեան զուարձութեանը աւելի վեհ և աւելի մարդավայելաւարկայ մը տալ ուզելով՝ մարդկային կենաց արժանի պարագաները տեսարանի վրայ կը հանեն. աշխոյժ ու մոտաբաց անձինք ալ ձեւքերնէն եկածին չափ զրինին աշխատցընելով՝ երբեմն իրենց մոտաց տեսութիւններն և երբեմն ալ օտարազգի հեղինակաց մոտածութիւններն ազգին գրականութիւն սիրող մասին կ'ընծայեն. Այս լուսավարդ ոսկեգոյն արշալուսովն է որ արդի գարուս մէջ յլաւրոպացւոց և յամենայն աշխարհէ ասիական ժողովրդոց մէջ առաջինը կը համարուի Հայաստանեայց ազգը. սակայն արեգական անազոտ ու աննման լցուը գեռանոր բաժին ելած չէ, և փափաքանօք ու վառ տենչմամբ այն պայծառութիւնը տեսնելու կը ջանայ. Ի՞նտարակոյս ըլլան ամէն ազգային եղանակը՝ որ կուգայ կը համանի վերջապէս այն ցանկալի օրը, այն երանելի ժամանակը, յորում Եւրոպացւոց նման՝ մենք ալ նախանձելի ազգերէն մէկը սեպուինք յայլոց և օրինակ ըլլանք հետեւողութեան. Եւ անանկ մը կ'երևայ՝ որ իսկատ տաժանելի և քրտնեցուցիչ աշխատանք մը հարկաւոր չէ այս բաղձացեալ նպատակին հասնելու համար. — ինչպէս աստղաբարը շնուելու համար գաղտնիք մը կայ՝ որով այն փայլուն ու բիւրաւոր աչօք և չափակցեալ մարմինը կրնայ ձեանալ, այսպէս պղտի գաղտնիք մը բաւական է այնպիսի ձիրք ու յատկութիւն մը չնորհելու ազգային բարոյական ու մոտաւորական մեքենային, որ կարենայ տեսղական և հաստատուն կատարելութիւնը առաջնորդ առնելու ուղղելիր ընթացքն և յաջողիլ. Այս գաղտնիքը խիստ ծանր գնոց գաղտնիքներէն ըլլալով, և հաւանա-

կանապէս ուրիշներէ ալ մոտածուած ու գտնուած ըլլալով, քանի մը համառօտ խօսքով զարթուցանենք զայն համազգի եղանակ յիշողութեանը մէջ:

Բայտ բազում մասանց ազգին մէջ յառաջադիմութիւնն սկզբնաւորեալ է ըսինք. ուրիշ բան չմնար ուրեմն ընելու՝ բայց եթէ այն սկսեալ գործոց զեակ մը դնել և կողմնացոյց մը տալ: Դաստիարակութեան սէրն սկսած ըլլալով արմատանալ ծնողաց սրտին մէջ, քիչշատ կը ջանացուի որ տղայք դպրոցներէ զուրկ չմնան: Ուակայն ծնողք զտը զայս ուսուցչաց ձեռքն որ կ'աւանդեն, (խօսքերնիս այն մանկանց վրայ չէ, որ մասնաւոր վարժարաններու մէջ բաց 'ի յուսմանց՝ դաստիարակութե մնունդն անպակաս ընդունելով կը մեծնան), ալ կերպով մը իրենց խնամքը անոնց վրայէն կը պակսի. որովհետեւ ծնողական սիրտը սիրոյ վառարան մը ըլլալով՝ որուն ձեռքը մանկական հասակն ինքը զինքը կը յանձնէ՝ այն ընտանի գորովն որ տղուն սրտին մէջ ծլած անպիտան ու վնասակար տունկերը սիրալիր անգթութեամբ մը պիտի փրցըներ մաքրեր, անկեց վերջը օրուան մեծ մասը դատարկ կը կենայ իր որդւոյն հեռաւորութեանը պատճառաւ: Ու արժապետք ուրեմն մոտադիր պիտի ըլլան այդ պակասութիւնն իրենք անձամբ լեցընելու, և տղոց մոտաւորական դաստիարակութեանը հետ պիտի խառնեն սըրտի և բարուց գերագոյն և վսեմական դաստիարակութիւնը: Ու արդկութիւնը, որ տղայոց ապագայ բարեբաստութեանն երաշխաւոր է, չկրնար ներել այն վարժապետին՝ որ իրեն մի միայն վախճան դրած ըլլայ այդ կամ այն գիտութիւնը սորվեցընելու մանկութեան: Ուսուցիչը պիտի տքնի աշակերտին միաքն ու հոգին միացընելու և միաբան առաջ տանելու այս երկու հարազատ եղբարքը. տղուն սրտին մանր երակները գիտելու յարմար մանրազէտ գործիքն է դասի ժամանակակը. և եթէ չուզենայ մէկը աչքերն յոգնեցընել այս զիտակին վրայ, լաւագոյն է որ ուսուց-

չութեան պաշտօնին հրաժեշտի ողջոյնը տայ : Հիրաւի այս հալոցին մէջ տղուն այնպիսի մէկ բնութիւնը կը փորձուի , որ ընտանեաց գիրկը առիթ չէր ունենար յայտնուելու . դպրոցին մէջ տղան առանձնացեալ անապատաւոր մը չէ , իրեն հասակակից տղայոց պար մը չորս զին առած՝ պղտիկ աշխարհ մը կը ձեւացընեն , որուն մէկ անդամն ալ ինքն է : Եւ թէ և ծածկութեան վարագոյր մը քաշէ իր գործոց վրայ , ընկերական կենաց թերութիւններն ակամայ յանձին կ'երևցընէ դասատան մէջ իր նոյն իսկ թեթև շարժմունքներովը , իր նայուածքովը , իր տիսուր ու նախանձով ագեցցած կերպարանքովը : Այդ հօն այն փոքրիկ սահմանին մէջ՝ փառաւոր նկարի մը ուրուագիծը քաշելու է տղուն սրտին աննիւթ կտաւին վրայ , որով պատրաստուի անիկայ ընկերութեան մարդ մը , և հայրենեաց քաղաքացի մը . գութ և կարեկցութիւն առ ամենեսին անխտրաբար , արհամարհել ոչ երեկը , օգնութեան համելու յօժար կամք , ուրիշ արդիւնքը ճանչնալ և յարգել , որով և սէր և առաքինական նախանձ քան զինքն լաւագունից ու քաջագունից վրայ , այս պիսի ձիրքեր թող չնչէ 'ի նա ուսուցին անզգալի կերպով մը . և այն առեն միայն կրնայ իր խիղճը վկայել՝ որ օգտակար ծառայութիւն մը ըրեր է մարդկային սեռին և իր ազգին :

Ուսմանց դասատուութե ոճոյն կողմանէ՝ կան ոմանք որ կարծեն թէ որ չափ որ զանազան տեղեկութիւններ խոկեն խճողեն տղոց միտքը , այնչափ աւելի կը զարդարեն զայն : Այլ և այլ գիտութեանց և ուսմանց նախադրունքն որ կը սորվեցուին՝ ոչ եթէ սահմանուած են քաջ տեղեակ ընելու զման կունս այն մասանց մէջ . վասն զի անոնց կակուղ միտքը ինչպէս որ գիւրաւ տպաւորութիւններ կ'ընդունի , նոյնպէս ալ գիւրաւ կը կրմացընէ . նախնական գիտութեանց պաշտօնն ու գործն է տը զայոց միտքը բանալ և սրել , որով և այնպիսի կերպով հաղորդելու է զա-

նոնք՝ որ խթեն և արթնցընեն զնընշեալ կարողութիւնը : (Ճինակով մը բացատրելու համար ըսածնիս , թէ որ ուսուցիչ մը ուզէ մատենագրութեան վրայ գաղափար մը տալ տղուն՝ լաւ կ'ընէ որ բանայ անոր առջե ընտիր գրութեամբ բայց պարզ գիրք մը , զորն որ մեկնելով հասկըցընէ թէ ինչպէս պէտք է աղէկ խորհիլ ու աղէկ գրել , և այն գրքէն քանի մը հատուածներ բերնուց սորվեցընել տայ անոր . ահաւասիկ այն ատեն թիզ մը աւելի խոր փորած կ'ըլլայ իր արօրը մանկական մտաց մշակելի երկրին մէջ : (Ու և այս տպաւորութիւններն ալ չտեսեն , փոյթ չէ , բաւական է որ մոտաց զսպանակին շարժելու ու գործելու առիթ կը տրուի : Ետքը երբոր մանկութեն հասակը վրայէն թօթափած պատանեկութեան առոյգ պատեանն զգենու աշակերտը , այն ատեն ծանօթացուը իրեն մատենագիրներն ու անոնց երկասիրութիւնքը . ապա թէ ոչ՝ թէ որ առջի հասակին տալու ըլլաս այս տեղեկութիւններն , քանի մը օր կ'անցնի՝ մէյ մ'ալ ուժով քամի մըն է կը չիլ , կը սրբէ կը տանի ամէն բան և հետք անգամ չժողովուր : Կը գտնուին ճարտար ուսուցիչք , որք ըզթուաբանութիւն , զերկրաչափութիւն և ասոնց նման գիտութիւններ այնպիսի ոճով մը կը բացատրեն տղայոց , որ անոնք առանց դասատետրի դիւրաւ և ըստ կարելոյն կատարելապէս կ'ամբարեն զայնս իրենց սահմանաւոր շտեմարանին մէջ : Այս միտք սրելու գիտմամբն է որ Եւրոպայի մէջ կը ջանան գիտնականք փիլիսոփայական ձկտումն տալ ամենայն ուսանելի մասանց , որով որ բոլոր գիտութիւնք կը գիմեն կը հանգչին 'ի մի միայն կեդրոն , որ է միութիւնն : Այս ամենամեծ ճշմարտութիւնը անսխալ օրինաց վրայ հաստատուած է , որովհետեւ տիեզերք ալ նոյն գեղեցիկ օրէնքին կը հպատակին . ուրիշ մոլորակաց հետ մենք ալ այն լուսաւոր աստեղ վրայ գառնալով շրջաննիս կը կատարենք , առանց որոյ մշտնջենաւոր խաւարի մէջ պիտի նստեինք : Եւ

նոյն իսկ տիեզերաց աննիւթ և ամենաւ կարող արարիչը, յորում ամենայն կատարելութիւն կը բովանդակուի, գերազանցապէս մի է :

Հուսկ ուրեմն խօսքերնիս արդի գրականութեան վրայ դարձընելով, գոհ ենք հրձուանօք հայրենասէրքս որ թէ օրագրական և թէ այլ և այլ տեսակ գրութիւններ պակաս չեն ժամանակիս, և անոնց վրայ ալ օր օրուան վրայ յառաջադիմութեան նշան կը նշմարուի : Պրագետք երբոր գրիչ ձեռք կ'առնուն, ազգային սիրով բորբոքած՝ նոյնը ջանան վառելու յոգիս այլոց, եռանդ մը տան անոնց գործունէութեան, և պարզ ու յստակ հայկաբանութեամբ՝ մեր պերճ՝ լեզուն ընտանեցընեն ամենուն ականջին : || իպասանութեանց ընթերցմանն զգալի սէր մը տեսնուելով մեր ազգին մէջ, կը խոստովանինք որ այս ցեղթեթև քերթուածք ախորժելի ու օգտակար զուարձութիւն մը կրնան պատճառել, միայն թէ ուղիղ դիտաւորութեամբ գրուած ըլլան և մասնաւորապէս մատղաշ սրտերու բարոյականը չվիրաւորեն չհիւանդացընեն : || յուսառաքար վիպասանութիւնք այսօրուան օրս Խըրոպիոյ մէջ այնչափ յաճախ են և այնպիսի սողոսկիչ ու անզգալի փոխադրական ախտով մը թունաւորուած են, որ շատ դիւրին չէ ընտրութիւն ընել անոնց մէջ . անոր համար թարգմանչաց պարտքը պէտք է ըլլայ անարատ և անստգիւտ վիպասանութիւններ ընտրելը : || ոյն բանը զուրցելու է նաև թատրերգական քերթողաց ալ, որոնց փոյթն ըլլայ ազնուական վախճանաւ և ազնուական խօսակցութեամբ վարժոց մը ընելու զթատրոնն ազգայնոց կրթեալ մասին : || իտանի տեղեկութիւնները սահուն ու չափաւոր զարդարուն ոձով մը կենդանացընելը՝ աւելի ախորժը կը շարժէ այն մարդկանց, որ հազիւ ընթերցման համն սկսած են առնել : || ակ բան մատենագրութիւնը, ինչպէս են ամէն տեսակ բանաստեղծութիւն, պատմութիւն, հարտասանական դրութիւնք, քննարա-

նութիւն, և այն, որչափ որ մոգական հաճոյքով մը կը գերեն զամենայն ոգիս, այնչափ աւելի դժուարին արուեստներ են և հասուն ու բազմաբեղուն երևակայութիւն մը կը պահանջեն . անոր համար գովլեստից արժանաւոր են այն սակաւաւոր երիտասարդներն և պատանիք, որ հաստատուն ջանասիրութեամբ և անյեղլի կամքով ետևել են գեղեցիկ գարութեանց ընթացքը կատարել, և մեծագոյն գովլեստից արժանի կ'ըլլան՝ եթէ ետքը իրենց աշխատութեան տարիներուն պտուղը նուիրեն ազգին . վասն զի անով իրենց հայրենակցաց մատենագրական ախորժը կազմելու նպաստամատոյց և օգնական կ'ըլլան : || յուսանք որ ժամանակաւ այնպիսի նախատիպ հանձարներու արևներ երեսնան հայ հորիզոնին վրայ, որոնք կարող են կերպարանափոխ ընել ամբողջ ազգ մը և լուսաւոր շաւիղ մը բանալ կատարելութեան :

|| վերջէ, կը կրկնենք զուրցելու առազգայինս . յառաջադիմութեան ձամբուն մէջ սկսած ենք քալել . ուրիշ բան չմնար ընելու, բայց եթէ քայլերնիս երագել, և 'ի նպատակն կանգնուած յաղթութեան դրօշակն ըստ կարելոյն փութով յափշտակել :

Դրեթէ ոչ ոք գոհ է իր վիճակէն . և ամենայն ոք գոհ է իրմէն : Ընդ հակառակն՝ մարդկանց շատը պէտք էին գոհ ըլլալ իրենց վիճակէն, և ոչ ոք պէտք էր գոհ ըլլալ իրմէն : Կենդանական կենաց համար՝ հարկաւորը միայն ունենալ կը վայլէ մարդուս . իսկ բարոյական ու մտաւորական կենաց մէջ ամենայն ձոխութիւն բանեցուը :

Զօրութիւն մը կայ որ տկարութենէ առաջ կու գայ . կրից տուած զօրութիւնն է այն : Առերկոյթ տկարութիւն մը կայ որ կը պարունակէ յինքեան մեծ զօրութիւն մը . կամաւոր համբերութիւնն է այն :

Անմեղութիւնը այն զօդն ունի առաքինութեան չետ, ինչ որ ունի պարզութիւն հանձարոյն հետ :

ՓԲԵԴ · ԱՆՍԻՑԼԵՈՆ

